

בב:

הלוקח בהמה פרק שלישי בכורות

עין משפט
גר מצודה

בר א מיי פייד תהל
תדומות סלי"ג:

שיטה מקובצת

(חורקב ג'א וחוּסר שוּאֵי
 בְּיָד יִקְרֹא וְלִפְתּוֹת אֵי
 חֲרָקָה אֶל הַכְּסֵף (רל"א)
 מִסְמָל אֶחָד אֵלֶּי אֶתֶּם
 וְאֶת אֶסֶר וְלִפְתּוֹת מִחוּת
 וְאֶתֶּם וְאֶתֶּם בְּיָד אֵל הַכְּסֵף
 מִסְמָל אֶחָד וְלִפְתּוֹת וְלִפְתּוֹת
 וְלִפְתּוֹת אֶל מִסְמָל בְּיָד
 בְּיָד בְּיָד וְלִפְתּוֹת אֶלֶּי
 מִסְמָל בְּיָד אֵל אֶסֶר
 לִסְמָל בְּיָד שִׁיחַ מִסַּח
 בְּיָד מִסְמָל בְּיָד וְכֵן
 בְּיָד מִסְמָל בְּיָד לִפְתּוֹת
 בְּיָד אֶל אֶל בְּיָד מִסְמָל
 אֵל אֵל לִפְתּוֹת בְּיָד
 אֶל מִסְמָל בְּיָד מִסְמָל
 בְּיָד בְּיָד מִסְמָל אֶלֶּי
 לִפְתּוֹת בְּיָד אֵל לִפְתּוֹת
 מִסְמָל בְּיָד מִסְמָל בְּיָד
 בְּיָד מִסְמָל בְּיָד מִסְמָל

[illegible]

[א] תהיבתי ואלו בעצמך
 [ב] יבני' מן מלך ועל לא-
 [ג] פשיטתא א"א בל עז
 [ד] אפי' מן בעלי הדינין י"ו
 [ה] אלה לא תהנו אסורו לא
 [ו] תהרר אלה עז א"א
 [ז] מנחם מנחם וספור
 [ח] יבין מן אסורו אלא
 [ט] מנחם מנחם מלך
 [י] תהנו לא אסורו
 [יא] תהנו אסורו
 [יב] תהנו אסורו
 [יג] תהנו אסורו
 [יד] תהנו אסורו
 [טו] תהנו אסורו
 [טז] תהנו אסורו
 [יז] תהנו אסורו
 [יח] תהנו אסורו
 [יט] תהנו אסורו
 [כ] תהנו אסורו
 [כא] תהנו אסורו
 [כב] תהנו אסורו
 [כג] תהנו אסורו
 [כד] תהנו אסורו
 [כה] תהנו אסורו
 [כו] תהנו אסורו
 [כז] תהנו אסורו
 [כח] תהנו אסורו
 [כט] תהנו אסורו
 [ל] תהנו אסורו

יין נסך מחנית לצור אפי' כל היום
ההבא ששמייה דריש לקיש ¹² והם מש
והזמן דאפי' בעומה דחולין דקילא ¹³ דדי
ועומה שוררת ועומה דקלמ שמה
דאסור ¹⁴ יו לו לעורר אסור ומילתא
דפשיטא הוא בכוליה הש"ס דאסור
ממור וזכר וזכר העל וימית
דפס: ¹⁵ נמי אמרין דנתן אסור ונטל
סאה כשר עד רובו אכל ימי ¹⁶ ונ
אלא ולא אמרין ראשון ראשון בטל
והזכר ונטל ¹⁷ (שם דף קמג.) ¹⁸ סאה
של תרומה שנטלה למוך ק' ¹⁹
חולין ולא הפסיה להנותה עד

[illegible]

תירום ותיקב. בירושלמי מני משקן וקסן
שזין מן הארס דרניסל גשבור ור
הנאה חזי נולמיה וזכרה ור להנה
ני כנל ושל בני א"י מהמסן שלט [ג] וה
ותספחא מירוס ותרקב וזפסר [ג] לזכר
[ג] וזכר [ג] וזכר [ג] וזכר [ג] וזכר [ג]
הנרסא ק בירושלמי ונחשבות וז"ל רסין ד
ותספחא נחזח ותסא ורל לרסס מסוס
מסרש לזין ביטול ורל ורל כרסמ
מסרש עולין נחזח ותסא ורל לרסס מסוס
מסרש כרס לזין דתני מן סדיו ור
[ג] מסרש [ג] דמסרש מן טעמא בירושלמי
מלני ר"ח ורסנ פ"י טעל (מסרש פ"י קמח)
ס"ה: ורסנ **ורבבד** ש"א יחא מסרש
ס"ה: כרס מלני מהמסומה מעסא ורל הט
מסרש ע"י עטול ומסר מהא טעמא למסר
עולין גלא יטעס ננצט קן חולין מירסל
מסרש סרסין נחוס מן לזכר וז"ל דמס
מ"י דיוס דסס טומאה לא פקת מן חולין

ד"ר חיים תלדור, כלומר שיפוי שסכנה סאה: וחיאכל, אה

למאה חולין טהורין רבי אליעזר אומר תירום
 ותרקב שאני אומר היא סאה שנפלה היא
 סאה שעלתה וחכמים אומרים *תעלה ותיאכל
 ניקודים ¹⁰ או קליות או תילוש במי פירות
 או תתחלק לעיסות ובלבד שלא יהא
 במקום אחד כביצה אחת עולה אותן חולין
 לר' ¹¹

כל כן דהתם משום דסאם הא אמרינן בטולו בין חולין
לדריך להרים ועוד אשכחן
ויומן אית ליה אפילו גידולי היתר מעלין את האיסור
להכיח דלפניו הפסקו ועומדי דר' ע"ה^א במיפסוק פסוק
וקוב^ב העפרותו וזמנה ק"ה. דלמרינן דא לא תלך
ויינו שמה ירבו בלא הפסק ומתוך כך מפרש ר"ת בהגלות
אם חספת מחלים בין שני הפעמים אין מטריפין
הפסק דחזור ויעבור ונראה לרבי דכח דוחאם י
בדברנן הקילו והאי העפרות דא לא תלך דא לא תלך
והאי דר' ויומן דע"ה^א (דף ע"ה). דקאמר ראשון ראשון
דממני דהתם קאי^א ו"ה לכו ראשון בטל דין דין נפק
ירס ויעבור ונראה דמאן דלית ליה ב"י^א האמור בראשון
בין נפק ויתר מנפול איסורי בשאר איסורי חזרו
דראשון ראשון עד רובו אלא עד ששים וכן שאר איסורי ואי
דלא י^א בפתחלת העפרות איסור והיתר אין ששים דהיתר
יתר כסברה כל כן שיהא ששים כל היתר ושמה אפי' נסת
למאן דמפרש תחילה עומד נגילה בשאר איסורי
ועיל לז פלטה משום^א דלאפשר למחנן אכל^א רביה תועי
ש ראשון בטל כיון שגם לבסוף יש ששים י"ז דדוקא נקט
ש עמודיה עומד לא בטל אפי' יש ששים ראשון ולהכי תועי
שמה דוקא יין נפק אכל בטל כיון שגם בשום ענין מניין
ראשון בטל דדוקא עד ששים כדפרשית בראשון לגו היתר
חזר ויעבור היתר כשהוא רבה עד שיהא בו^א ששים ומ
מי פירות ומתנשין כמים הכי נמי^א ליה דתני מי פירות
בו חזרו ועורין ולמאי דפרשית^א מאן דשרי^א ראשון ר'
והנהנין עשוי היתר נראה כשכורך ענין כורכיס ונכסין
ל^א הוא ונראה לי דכריי שלא להחמיר בו חומרה דין נפק
דלית ליה ראשון ראשון בטל ולא שרי אלא כגפול שם קמיון
כדאמרין בהבא על יבמות ויבמות דר' (דף ע"ה) אפי'
ויכח אש כרין בא לתקוע אש לא י^א שלא לא לבסוף
בדנשים עמודיה טפי מחזית ואפי' לר"ש בלא מפרש לרבי
ב^א ע"ה למאן דממני הוא דר' שמואל ברי יהודה דנפ
היתר^א לגו איסורא ולהכי לא בטל כל ששים אפי' שמיס
לי יהודה למאן דממני ליה אמתי^א לא זני תחלה היתר
וי כשי תחלה כדי שלא נטערך לומר שחולק על אומר דר' וי
כל שוב לא נובל לומר שסובר דשמואל ראשון ראשון בטל
כי דימי ולא דרבי יצחק מיהו^א ל' דאין צריך לפרש כך אלא כי
לא פליג וס' דר' יצחק מיהו ערנן תחלה ולא נקט מיהו ברי
קא לא חזרו ועברו וכל הני ביצולי דהיא שמתעין דמונן וע
וי ו^א ויכלי להממיר בשלא נבסוף ונטל להמיר לא
תלכן בין נתנן מתחיון לנפל אכל לבסוף למאן דרבי כשי
תחלה כלה את מינו כשי אשוי ואשוי מינו דבר עליו ותר
א

[illegible]

נא עצה: ניקודים, כלומר יבשה חרבה נגיבה בלא שום הכשר, או קליט או חל אחד והשאר הן חילוי במדוי.

ו' ולא שיתמלא בגפילתה: **סירוס**. ירוס
טמאה שאני חומר כ"ו ותמורה טמאה
שיתמלא עמה חומר ג' ומשום גזירה א'
ומנה טמא ותמלא לכהנים: **ניקודים**
ביושב כמו יבש היה נקודים (ויחוש טו).
נדבשו יצ"ג שיש בה טמאה והטורה
אין טמאה אלא הטורה בלא הכשר
וטמאה כטילה בטורה ותמלא
ניקודים: וקליום. נמי דלא מיחשבי
ולא מקבלי טומאה: או סילוס דמי
פירוש. כמו מי טמאים ותוחה דמי
פירות אין משקלין ו': **זאון** חולין לר'
אלעזר מה ספא עליהם. לדרבנן
בין תרומה יחבל נקודים או קליותים:
אלה

ייהוה אין משם קושיא לפי מה שרגיל
בדאשכתן כפ' בתרא דנדה (דף עא:)
ראשון ראשון בטל החס איירי בפסק
(צ"ק דף ק.) ובריש צ"ב (דף ג.) דנקט
ור כיון שיש הפסק אבל קשה מהא

י"טוה מקובצת (המשך)

[illegible]

רבינו גרשום

וקאמר להא שמעתי לא שנו
אלא לטבל וכו' וכי טומאה
שבטלה קודם לכן ברוב
חזרה וניצורה, כלומר
שמצטטפין לטמא: תירוש
והירקב. יטול טאה סמנה
והירקב בדין חרומה טמאה
שאין לה תקנה: משום הכי
תירקב שאני אמר וכו':

ו' ואלו ש' תמאחל בנפילה: **סירוס**. ירוס
טמאה שאני אומר כ' ותמורה טמאה
ותיחלל קם חוליה ג' ומשום גמרה^(א)
ומנה קאה ותחלל בל נכסיה: **ניקודים**.
ביובש כמו יבש היה נקודים (יהושע טו.)
דעכשי אע"פ שיש בה טמאה וטהורה
אין מטמאה בה הטהורה בלה הכשר
וטמאה בלה הטהורה ותיחלל
ניקודים: וקליום. נמי ללה מיחכשי
ולא מקבלי טומאה: או סילוש **נמי**
סירוס. כמו מי תפוחים ותפוחים דמי
פירות אין מכשירין **ל' אופן חולין ל'**
לישור מה **האל עליהם**. לדרבנן
ב' תמורה יחלל נקודים או קליום: **א**
אלה

ייהו אין משם קושא לפי מה שרגיל
בראשון כפ' בתרא דגדה (דף עא.)
ראשון ראשון בטל החס איירי בפסק
(ד"ק דף ק.) ובריש ד"ב (דף ג.) דנקט
זור יבש הפסק אבל קשה מה
ליות ועוד אפי' בפסק דבני ד'
אלל קדשים דמיון שנדחית כל טיפה
היט כל זמן שיש בניהר ששים על
היט רובו לשל היתר אבל אם רבה
לנו היתרה ראשון ראשון בטל כ"ש
כשרה האיסור כל כך שאין בניהר
חלוקין אלא היכא דנפיש עמודיה טפי
דבני איסור וביין נאך אן יוסף היתר
לא אמרין ראשון ראשון בטל כמו
נבשר בחלב ^(א) ולא אמרין חמיה
א"ת כיון דלנכסוף נמי איכא ששים של
צית לצור ללה נפיש עמודיה כולי האי
ראשון ראשון בטל שאם נפל בנת אחת
מחא ^(א) נאך בטל ומיהו שמעתי דכ"ש
ובניהרה לנו איסורא בכל שהוא אבל
פירות ^(א) במקום שמעלין נעמן סתא
עשים מעלין פעמים אין מעלין וכהנ'
אין בטל לא שר אלא ע"ד ששים ^(א) ולא
הרי פסק ר"ת שהיין ^(א) המותר בהנאה
מכאיה כיון דמותר בהנאה כאיסורין
מיס ויחלל דבריו במה שאומר הלכה
כ' סתא ויחלל סומאק לאו דר' סתא
שהצריך ביטול ע"י מים דוקא היכא
ומי צחית דוקא וכלומר שאין רבין
עס קפוח ש' מים אמתיח' מצי כבר
היה פירשמי סביבור דר' שמואל כר
שאין להוכיח ^(א) מילתיה דר' שמואל
לקמיה דמונן וערכם זה בזה דמשמע
כיון דבני ^(א) מים חתלה ^(א) כל בנחשו
דוקי דהא ^(א) רב קרמין ^(א) בנחשו
המעררה מחזית לצור ויהיה דשמעתי
יסור או להיחר הא הטמא שא"כ לא
דוקא בלא מחזיקן קאמר ר' הוריה
ל' דהוא אמרתי ל' ליה:

אחת לרקב דל ^(א) לנו להשמיש שמה
היינו בלא חלה כעין רבין דר' גרה
בלא חלה ועוד י' לפרש דמחליתין של
דור' י' אליהו אומר מירוס ומשדך קמי
(קד.) ^(א) (שפירס) ^(א) בני קטנה שחלה
ל' הפסחים אשורין חזן מספיה כרוב אין
ל' הכרס בעולם בלחמ ותאחסי א"פ להרס
ל' רבנן: **תעלה** ויהאב. פ"י קנאות
בתרסל של מסכת ערלה התמורה ותמורה
ועלה וכלא הכרס אין צריך להרס ואפי'
הקטנאס וידון עמו שפיר הטעם משום
דר' רמין יוכל להטער בדמיס דעל כאלן
ל' פ' שפזין אלא פשיטא קדקדוש תמורה
ל' ואחד ^(א) צריך ^(א) ש' (ש' ש' ש')
כמעט תמורה בדיס שהתמורה טמאה
ירס חס קפידא י' חס מטמא חולין אלא
א"פ וא"ת חולין ומחסי מים ממשעלין ברוב
קב חולין טמאין וקב ועיד ממין ^(א) הוה
מחחר שדערין לאסלה לורס הכל לרבנן

חכי"א תעלה. כלומר שיפייש סמנה סאה: ותיאכל. אותה סאה עצמה: ניקדים. כלומר יכשה חרבה נזבה בלא שום הכשר: או קליית או חל אחד והשאר הוה תוליו גמוריו.